

Visszatekintő

Válogatás a Zenekar újságban tíz és húsz évvel ezelőtt megjelent cikkekből.

10 éve írtuk

Zenekar 2012. XIX. évfolyam 2. szám

„Rendkívül megható visszajelzés volt”

A miskolci zenekarnál a művészeti vezetői posztot betöltő Kovács Lászlót is megnyugtatta, hogy ügyvezető igazgatónak Szabó Pétert nevezték ki, és bízik abban, hogy az együttes finanszírozásával sem lesznek problémák.

„Az előadóművészeknek másra van szükségük, mint az alkotóknak”

Az előadóművészi jogokat a kilenc hazai szerzői jogvédő szervezet közül az EJI, azaz az Előadóművészi Jogvédő Iroda képviseli. A több mint másfél évtizede életre hívott szervezet működése és elosztható forrásai egy tavalyi törvényt módosítás miatt azonban ettől az esztendőől kezdve jelentősen megváltoznak. Dr. Gyimesi László: „Véleményem szerint túlságosan merev szabályozás született, amely az egyesületi autonómiát sok tekintetben korlátozhatja. Ettől csak nehezebb a működés. Hozzá kell tennem azt is, hogy a sajtóban a módosítást megelőzően több olyan megnyilvánulás hangzott el, amelyből azt lehetett kiolvasni, rendkívül komoly aggályok vannak a közös jogkezelők működésével, átláthatóságával kapcsolatban. Ezért a szabályozás nem a bizalom jegyében született... Nem a jogosult előadóművészek jogait, érdekeit képviselő egyesületnek láttattak bennünket, hanem egy folyamatosan vizsgálандó, már-már „gyanús” szervezetnek.”

„Nem csupán kifizető bankfiók vagyunk”

Az Artisjus vezetősége februárban Victor Mátét választotta a legnagyobb hazai jogvédő szervezet új elnökévé. Nincs könnyű helyzetben az újonnan kinevezett vezető, hiszen ebben az esztendőben már egy frissen módosított törvényt szabályozza, s bizonyos fokok korlátozza is a jogvédő szervezetek működését. „...most a törvény szigorúan elválasztja egymástól a szociális és a kulturális célokat. A szociális célokra szánt összeget továbbra is felhasználhatja az alapítványunk, de a kulturális célokra szánt pénzt most már át kell utalnunk a Nemzeti Kulturális Alapnak, és az ott kialakítandó rendszeren belül fogják felhasználni. Abban bízunk, hogy ezt a pénzt elkülönítik, és külön kuratórium dönt róla, nem pedig beolvasztják a többi keretbe. Még folynak a viták. Mi mindenesetre javasoltuk, hogy ezeket az összeget változatlanul az alkotóművészek és alkotóművészet támogatására fordítsák, s ezt önálló kollégium döntse el.”

20 éve írtuk

Zenekar 2002. IX. évfolyam 2. szám

Hírek

A 2001/2002-es hangversenyévad kezdete óta közhasznú társaság formájában működik tovább a Budafoki Dohnányi Ernő Szimfonikus Zenekar, amelynek fenntartója a XXII. kerület (Budafok-Tétény) Önkormányzata. Hollerung Gábor zeneigazgató úgy véli, az első hónapok tapasztalatai alapján megállapítható, hogy a szervezeti forma változása új korszak kezdetét is jelentette az 1970-ben alapított együttes életében. Az addig inkább ifjúsági zenekarként számunk tartott Dohnányi Zenekar a fővárosi koncertélet teljes értékű szereplőjévé lépett elő. „Harminc éven át meghatározó szerepünk volt a budapesti zenekari utánpótlásnevelésben, a Dohnányi szinte ontotta az újabb és újabb tehetségeket.”

Nemzeti Koncertterem – 2004 (?)

Számunkra is meglepő volt, amikor tavaly augusztusban szembesültünk a ténnyel, hogy valójában elkezdődött már egy egészen sajátos konstrukciójú koncertterem építésének terve. A megbízó a kormány, azon belül is a kulturális tárca, a kivitelező pedig Demján Sándor, illetve cége, a Trigránit Rt. A konstrukció lényege egy kulturális tömb, amelynek helyszíne a Lágymányosi híd és az új Nemzeti Színház közötti, egyelőre még csak feltúrt építkezési terület. Néhány hete az alapkövet is lerakták az illetékesek, így jó okunk van reménykedni, hogy valóban lesz hangversenytermünk.

A brit zenekarok világa és finanszírozásuk

Nagy-Britannia új jövőperspektívájának részeként a kormány úgy döntött, hogy a művészetekhez való hozzájutást – a legmagasabb szinten – minden nyilvános eszközzel elő kell mozdítani, mégpedig nemcsak azok számára, akik a reális költségek megfizetésére képesek. Hogy ezt az utópisztikus víziót elérjék, 1947-ben megalakították Nagy-Britannia Művészeti Tanácsát (Arts Council of Great Britain = ACGB), e központi szervet a szponzori pénzek elosztására, és ami még fontosabb, arra, hogy átvegye e szerv a döntés hálátlan szerepét: mi is részesüljünk támogatásban és mi nem.